

## Kohta kukkii kirsikkapuu



Päivi ja Hiroaki Yoshimuran lähettikirje 2 /4.4. 2024

### Hartaushetki vanhainkodissa ja sakuran loistoa



Tänään kirjeen kirjoituspäivänä päivämme alkoi vierailemalla lähialueen kristillisessä vanhainkodissa. Vanhainkodissa on kerran kuukaudessa asukkaiden hartaushetki, jonka pitää lähialueen pastori. Ennen koronavuosia hartaus pidettiin useammin, mutta vielä toimitaan varovaisesti. Tänään oli Hiroakin hartausvuoro. Vanhuksia kokoontui iso joukko hoitajien saattamana. Hiroaki puhui juuri vietetyn pääsiäisen sanomasta. ”Mutta nyt Kristus on herätetty kuolleista esikoisena niiden joukosta, jotka ovat kuolleet.” Kor 15:20. Hiroaki kertoi aikaisin kukkivasta kirsikkapuusta, jonka näimme kävelylenkillämme. Muut kirsikkapuut olivat vielä täysin paljaita ilman kukkia. Ensimmäinen kukkiva kirsikkapuu kuvastaa Jeesuksen ylösnousemusta ja vähän myöhemmin kukkaan puhkeavat kirsikkapuut kuvastavat Jeesukseen uskovien ylösnousemusta. Monet vanukset nyökyttelivät päätään. Puheeseen oli helppo yhtyä, koska kirsikka eli sakura on Japanin kansalliskukka. Kuulijoille syntyi mielikuva asiasta. Lisäksi juuri nyt sakurat ovat puhjenneet kukkaan, joten asia tuli läheiseksi. Vanhuksille annettiin kortti, josta he myöhemmin voivat lukea Raamatun kohdan. Rukoillaan, että Sana puhuttelee.



Tämän vuoden sakura-aika osui huhtikuun alkuun, jolloin alkaa eri työpaikoissa uusi työvuosi ja koululaisilla uusi lukuvuosi. Täynnä kukkaa olevat sakurat juhlistavat tätä aikaa. Essain työpaikassa alkoi myös uusi työvuosi, hänelle jo neljäs. Hänen työpaikkansa on saman ketjun vanhainkoti missä pidimme hartautta, mutta toimipiste on eri. Olemme kiitollisia, että hän saa jatkaa työtä vanhainkodissa, minne hän menee mielellään.

### Suomi-kirkon työstä

Suomi-kirkolla jumalanpalvelukset ja piiritoiminta ovat pyörineet normaaliin tapaan. Seurakunnan vuosikokous pidettiin maaliskuussa. Kokous oli historiallinen, sillä se oli ensimmäinen kokous itsenäisenä seurakuntana. Käsiteltävät asiat, katsaus edellisen vuoden toimintaan sekä suunnitelma seuraavalle

vuodelle, käsiteltiin kuten ennenkin. Harmillisesti seurakuntalaiset käyttivät vain vähän puheenvoroja. Toivomme, että vuoden aikana voimme avoimesti keskustella seurakunnan tulevaisuuteen liittyvistä asioista yhteisissä vapaamuotoisissa keskusteluissa. On tärkeää saada kuulla seurakuntalaisten näkemyksiä ja ajatuksia heidän kirkkonsa toiminnasta.

Työn suurena haasteena on jumalanpalveluksessa käyvien seurakuntalaisten ikääntyminen. Kun aloitimme Suomi-kirkon työtä 11 vuotta sitten, monet olivat olleet jo useamman vuoden eläkkeellä. Tänä aikana monen voimavarat ovat ehtyneet, eivätkä he jaksaa osallistua seurakunnan toimintaan samalla tavalla kuin ennen. Joillakin kirkkomatka on pitkä ja siksi on myös huoli, miten kauan he jaksavat käydä jumalanpalveluksessa. Seurakunnassa on työkäisiä jäseniä, mutta monet heistä eivät töiden vuoksi pääse sunnuntaina jumalanpalvelukseen.

Viime aikoina jumalanpalveluksiin on osallistunut vain harvoin uusia kävijöitä. Jatkuvuuden kannalta olisi erityisen tärkeää saada seurakuntaan uusia jäseniä.

Pyydän sinua ihan erityisesti rukoilemaan tämän asian puolesta, että Jumala johdattaa ihmisiä jumalanpalvelukseen ja seurakuntayhteyteen.

## **Yllättävä käänne**

Helmikuussa kohtasimme työvuosien aikana ehkä ikävimmän tapahtuman. Se sai meidät ymmärtämään, kuinka Japanissa hengellisessä työssä on tullut uusi haaste perinteisten uskontojen rinnalle.

Eräs nainen, joka on käynyt Suomi-kirkon jumalanpalveluksessa melkein kymmenen vuotta, joskus ahkerasti joskus tauolla, pyysi Hiroakia henkilökohtaiseen keskusteluun. Nousi korkea toivo siitä, että hän nyt ilmoittautuu kasteopetukseen. Kolme vuotta sitten nainen ei ollut vielä valmis, kun Hiroaki tiedusteli asiaa. Keskustelussa ilmeni, että naisen asia oli täysin päinvastainen. Hän sanoi lopettavansa yhteyden Suomi-kirkkoon. Hiroaki epäili omia korviansa. Miksi?

Nainen vastasi, ettei enää halua kuulla mitään ylösnousemuksesta ja iankaikkisesta elämästä. Hänen mielestään, kun ihminen kuolee, kaikki häviää eikä ole tulevan maailman elämää eikä kadotusta. Hänen oli mahdoton yhtyä opetukseen, että kun uskoo Jeesukseen, ylösnousemuksen kautta sama henkilön persoona jatkuu, vaikka ruumis on eri. Hän esitti hämmästyttävän vastateorian: ihmisellä on tässä elämässä persoona samalla tavalla kuin maan joki, jolla on nimi (Aura, Vantaa jne.). Mutta kun joki virtaa lopulta suureen mereen, se häviää kokonaan suureen vesimassaan, jossa ei enää ole tiettyjä nimiä. Hänen mielestään ihmisen kuolema on sama. Siksi on turha kuulla opetusta ylösnousemuksesta ja iankaikkisesta elämästä.

Hiroaki oli täysin shokissa. Miksi hän tuli kirkkoon ja osallistui jumalanpalvelukseen? Nainen ajatteli, että kristinuskossa on hyvä moraliopetus ja eettinen ajatus oikeasta ja väärästä. Häntä kiinnosti esim. Paavalin ohjeet Roomalaiskirjeen 12. luvussa. Hiroaki kertoi, että Paavalin ohjeiden perustana on usko iankaikkiseen elämään, joka näkyy viittauksesta viimeiseen tuomioon jakeissa 19–20. ”Siksi haluan lopettaa kirkossa käymisen”, sanoi nainen.

Nainen on iältään neljänkymmenen tuntumassa ja naimaton, ammatiltaan journalisti. Nykyään Japanissa on paljon ihmisiä, jotka eivät mene naimisiin, sekä pariskuntia, jotka eivät halua lapsia. Ennen luulimme ilmiön johtuvan maan heikkenevästä taloustilanteesta. Kuitenkin TV:n ajankohtaisissa ohjelmissa haasteltavien ihmisten vastauksesta ilmenee, että kysymys on enemmän tahdosta kuin mahdollisuudesta. Ihmiset eivät halua sitoutua, vaan elää vapaata elämää. Kuten naisen ajatus kuoleman jälkeisestä tilasta osoittaa, nykyindividualistien ihmisten ajatusmaailmasta on kadonnut sielu ja henki.

Lähetystyössämme suurena haasteena ovat olleet keskitetysti maan perinteiset uskonnot buddhalaisuus ja shintolaisuus. Siksi julistuksemme painopisteenä on ollut opettaa japanilaisille, kuinka

vakuuttavaa ja todellista on kristinuskon autuus ja pelastus. Mutta nyt eteemme on alkanut nousta toisen tyyppin haasteet, jotka hylkäävät itse autuuden ja pelastuksen. Yhtäkkiä olemme joutuneet kahden eri rintamaan – perinteisten uskontojen itärintama ja ateististen länsirintama.

## Pääsiäisen aika

Pääsiäisviikko oli työssämme kiireistä aikaa. Pitkänäperjantaina oli puhutteleva iltakirkko. Koska päivä on normaali työpäivä, olimme koolla pienellä joukolla. Saarnassa kirkastui Jumalan armon ja rakkauden totuus siitä, että Jeesus sovitti meidän syntimme ristillä. Meillä on todellinen turva ja rauha kaikkea pahuutta ja hätää vastaan. Tästä oli hyvä lähteä odottamaan Herramme ylösnousemuksen juhlaa.



Seuraavana päivänä kokoontuimme kirkolle kahvilapäivään. Sitä varten oli viikolla ollut monenlaista valmistelua: mainostamista, ihmisten kutsumista, leipomista, siivousta. Päivään olimme kutsuneet Kylväjän lähetit Mari-Kaisa ja Tuomas Auvisen esittämään musiikkia. He saapuivat perheensä kanssa ja saimme mahdollisuuden pitää heitä vieraana kodissamme. Etukäteen emme tienneet kuinka moni osallistuu ja se teki valmisteluista vähän haastavan. Kuitenkin väkeä saapui mukavasti pitkin päivää ja Hiroakin velikin osallistui. Auvisille oli

kolme konserttijaksoa, johon kuulijat ajoittivat tulonsa. Konsertti oli onnistunut. Saimme kuulla kaunista puhuttelevaa musiikkia pääsiäisen sanomaa unohtamatta. Kaikki musiikki erityisesti laulu anteeksiantamattomuuden vapautumisesta ylösnousseen Herran anteeksiantamuksen armon voimalla puhutteli kaikkia kuuntelijoita.

Sunnuntaina oli pääsiäisen juhla, jota vietimme seurakuntalaisten kanssa. Jumalanpalveluksen jälkeen juhla jatkui yhteisellä ruokailulla ja monenlaisella ohjelmalla. Iloitsimme puhuttelevasta seurakuntalaisen todistuspuheenvuorosta, jossa hän korosti Jeesuksen ylösnousemusta toivomme todelliseksi lähteeksi.

## Isä poikaa etsimässä

Lähetystyö kaukana kotimaasta tuntuu raskaalta silloin kun omaisilla on huolia. Päivin 85-vuotias isä kaatui pahasti ja on nyt sairaalahoitossa toipumassa leikkauksesta. Sitä paitsi monenlaisten huolien kanssa joudumme elämään ja varmasti nykyinen maailman tilanne on yksi sellaisista. Joskus elämässä olevat pienetkin asiat voivat synnyttää suuren murheen. Eräänä lauantaina Hiroaki ja Essai lähtivät juoksulenkeille. Essailta olikin kovempi vauhti ja hän juoksi niin, ettei Hiroaki nähnyt häntä. He olivat sopineet juoksumatkasta, mutta Essai ei ollutkaan sovituksessa paikassa. Etsintä ja huhuilu ei tuottanut tulosta. Hiroaki lähti etsimään kotoa, mutta häntä ei löytynyt. Etsintä jatkui ja tuli pieni huoli, koska alkoi tulla pimeää. Hiroaki haki laajempaa etsintää varten kotoa polkupyörän. Hänen palatessa sovittuun paikkaan Essai huuteli: ”Otoosan, otoosan” eli isä, isä. Onneksi Hiroaki saapui paikalle juuri oikealla hetkellä.



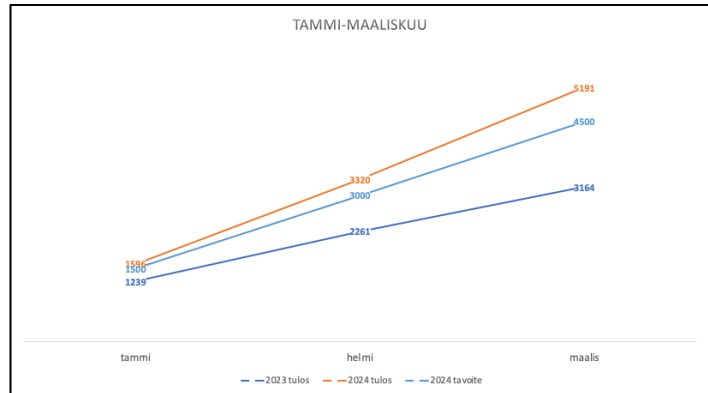
Jeesuksen yhteyteen kastettuina olemme saaneet Jumalan lapsen aseman. Saamme lähestyä Jumalaa Isänä ja pyytää apua kertoen huolestamme. Hän on aina läsnä niin, että pienetkin huokauksetkin riittävät. Roomalaiskirjeessä sanotaan. ”Te ette ole saanee orjuuden henkeä, joka saattaisi teidät jälleen pelon valtaan. Olette saaneet Hengen, joka antaa meille

lapsen oikeuden, ja niin me huudamme: Abba! Isä!” Room. 8:15. Ei lähdetä juoksemaan omille teillemme, vaan pysytään Jumalan ohjaamalla tiellä. Raamatun Sanan kautta saamme elämäämme perustan ja luottavin mielin saamme huutaa ” Abba! Isä!” ja hän vastaa varmasti.

*Siunausta keväisiin päiviin!*

*Päivi, Hiroaki ja Essai*

Vapaaehtoisen taloudellisen tuen merkitys lähetystyössä on entistä suuremmissa roolissa työn jatkuvuuden kannalta. Alkuvuoden kannatuksen kehitys näkyy oheisesta kaaviosta. Tilanne näyttää tällä hetkellä hyvältä, mistä olemme kiitollisia. Suuri kiitos tähänastisesta taloudellisesta tuesta! Kiitos myös esirukouksista, jotka kantavat työssämme!



Rukous- ja kiitosaiheita:

- Kiitetään pääsiäisenajan onnistuneista tapahtumista
- Kiitetään piireihin osallistuneista ja pyydetään rohkeutta tulla jumalanpalvelukseen
- Johdata jumalanpalvelukseen uusia ja siunaa seurakuntalaisia
- Anna tehtäviin voimia ja viisautta
- Rukoilemme Sley'n tulevaisuuden puolesta, johdata uusia lähettejä kentälle
- Johdata neuvotteluja mahdollisen yhteistyökirkon kanssa
- Pyydämme johdatusta ja varjelusta Johannalle Suomessa ja Essaille täällä sekä rukoilemme Päivin isän toipumista

**Haluaisitko olla mukana lähetystyössä?** Jos haluat tukea Yoshimurien työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Yoshimuran rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjasta: [www.sley.fi/yoshimurat](http://www.sley.fi/yoshimurat) tai Leea Gröhniltä, [leea.grohn@sley.fi](mailto:leea.grohn@sley.fi), puh. 044 757 5201

Viitenumero- ja osoiteasiat: [anu.laine@sley.fi](mailto:anu.laine@sley.fi) tai puh. 044 298 2601

Tukeksi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Kiitos tuestasi!

Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa **RA/2021/1127**